

Forslag

til

Lov om ændring af ejendomsavancebeskatningsloven, ligningsloven og forskellige andre love
(Indførelse af en sælgerpantebrevsmodel, forhøjelse af det skattefrie bundfradrag for ydelser fra sociale fonde m.v., ændring af opbevaringsperiode for grundlaget for indberetning af finansielle konti, udvidelse af sømandsfradraget til søfolk på forsknings- og havundersøgelsesskibe og ændring af virkningstidspunkt for udvidelse af tonnageskatteordningen med en række specialskibsaktiviteter)

§ 1

I ejendomsavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1200 af 30. september 2013, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 278 af 17. april 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 6 C indsættes:

»§ 6 D. Afstår den skattepligtige en ejendom, der er omfattet af lovens regler, med undtagelse af ejendomme, der er omfattet af § 8, og indgår der i afståelsesvederlaget en fordring mod erhververen med pant i den overdragne ejendom (sælgerpantebrev), kan den skattepligtige vælge at medregne fortjeneste efter § 6 med lige store beløb ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i de indtil 10 nærmest efterfølgende indkomstår. 1. pkt. gælder dog ikke ved overdragelse mellem parter, der er forbundne som anført i ligningslovens § 2.

Stk. 2. Den del af fortjenesten, der vælges beskattet efter stk. 1, kan ikke overstige 10 pct. af den kontante afståelsessum for ejendommen. Sælgerpantebrevet skal udstedes med en kontant værdi på mindst det beløb, der vælges beskattet efter stk. 1. Sælgerpantebrevets løbetid skal mindst svare til den periode, som beskatningen efter stk. 1 vælges fordelt over, og afdrag på hovedstolen må ikke forfalde hurtigere end med lige store årlige beløb.

Stk. 3. Uanset stk. 1 skal en eventuel resterende udskudt ejendomsavance medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i følgende tilfælde:

- 1) Ved hel eller delvis afståelse af ejendommen eller hvis ejendommen helt eller delvist ikke længere anvendes erhvervsmæssigt. Beløbet opgøres som den andel af den resterende ejendomsavance, der forholdsmæssigt svarer til forholdet mellem handelsværdien af den del af ejendommen, der er afstået henholdsvis ikke længere anvendes erhvervsmæssigt, og hele ejendommens handelsværdi umiddelbart før overdragelsen henholdsvis den ændrede anvendelse.
- 2) Ved hel eller delvis afståelse eller indfrielse af sælgerpantebrevet. Beløbet opgøres som den andel af den resterende ejendomsavance, der svarer til den forholdsmæssige del af restgælden, der er afstået, henholdsvis den forholdsmæssige del af restgælden, der er indfriet.
- 3) Ved sælgerens død.
- 4) Ved ophør af sælgerens skattepligt, jf. kildeskattelovens § 10 eller selskabsskattelovens § 5, stk. 7. Den skattepligtige kan få henstand med betaling af skatten efter reglerne i stk. 9.

Stk. 4. Beskatning efter stk. 1 kan alene vælges for fortjeneste, der vedrører den del af den afståede ejendom, som blev anvendt erhvervsmæssigt i overdragerens eller dennes samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, og som anvendes erhvervsmæssigt i erhververens eller dennes samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed i den periode, som beskatningen af den udskudte ejendomsavance er valgt fordelt over. Udlejning af fast ejendom anses ikke for erhvervsvirksomhed. Endvidere anses

den del af den afståede ejendom, som udgør boligdel, ikke for anvendt erhvervsmæssigt.

Stk. 5. Uanset stk. 4 anses udlejning af fast ejendom til et selskab, hvori ejeren af den faste ejendom eller dennes ægtefælle direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse, for erhvervsmæssig virksomhed, når den bestemmende indflydelse i selskabet samtidig overdrages til erhververen af ejendommen. Det er en betingelse, at selskabet anvender ejendommen erhvervsmæssigt, jf. stk. 4. Ved bestemmende indflydelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne.

Stk. 6. Den skattepligtige skal senest ved rettidig afgivelse af oplysninger, jf. skattekontrollovens § 2, for det indkomstår, hvori ejendommen er afstået, oplyse told- og skatteforvaltningen om valget af beskatning efter stk. 1. Meddelelsen skal være vedlagt en kopi af det modtagne sælgerpantebrev og en opgørelse af den skattepligtige fortjeneste, jf. § 6. Meddelelsen skal endvidere indeholde oplysning om den fortjeneste, der vælges medregnet i efterfølgende indkomstår, det årlige beløb og antallet af år fortjenesten vælges medregnet over.

Stk. 7. Er ejeren på tidspunktet for afståelsen af ejendommen skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 5, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, og har denne hjemsted i et land, der ikke er omfattet af overenskomst af 7. december 1989 mellem de nordiske lande om bistand i skattesager eller Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 er anvendelsen af stk. 1 betinget af, at der over for told- og skatteforvaltningen stilles betryggende sikkerhed for den udskudte beskatning efter stk. 1. Sikkerheden skal stå i passende forhold til skatten af den udskudte avance og kan stilles i form af aktier, obligationer, der er optaget til handel på et reguleret marked, bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed. Har ejeren hjemsted i et land, der er omfattet af overenskomsten eller direktivet nævnt i 1. pkt., og flytter ejeren efterfølgende til et land, der ikke er omfattet af nævnte overenskomst eller direktiv, skal den resterende udskudte ejendomsavance medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, medmindre der stilles betryggende sikkerhed, jf. 2. pkt. Har ejeren hjemsted i et land, der ikke er omfattet af overenskomsten eller direktivet nævnt i 1. pkt., og flytter personen efterfølgende til et land, der er omfattet af nævnte overenskomst eller direktiv, frigives den stillede sikkerhed efter anmodning.

Stk. 8. Anvendelse af reglerne i stk. 1 er betinget af, at den faste ejendom ikke er beliggende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland. Hvis ejeren på afståelsestidspunktet er skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1, selskabsskattelovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1 uden at være hjemmehørende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, kan reglerne i stk. 1 dog anvendes, når den faste ejendom er beliggende i en stat, der er medlem af EU/EØS, på Færøerne eller i Grønland. Det er en betingelse, at den fremmede stat, Færøerne eller Grønland udveksler oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager.

Stk. 9. Den skattepligtige kan få henstand med betaling af skatten af ejendomsavance, der følger af beskatningen efter stk. 3, nr. 4, når den skattepligtige er skattemæssigt hjemmehørende i et land, der er medlem af EU/EØS, Færøerne eller Grønland, når den fremmede stat, Færøerne eller Grønland udveksler oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager.

Stk. 10. Ved henstand efter stk. 9 etableres en henstandssaldo, der udgøres af den beregnede skat af den udskudte ejendomsavance efter stk. 3.

Stk. 11. For personer afdrages henstandsbeløbet i de resterende år af den periode, som beskatningen er valgt fordelt over. Afdraget opgøres som skatteværdien af den ejendomsavance, som skulle

have været medregnet i det pågældende indkomstår. Skatteværdien beregnes efter reglerne for skattepligtige med fast driftssted i Danmark. Den resterende henstandssaldo forfalder dog helt eller delvist til betaling senest i de tilfælde, der er omfattet af stk. 3, nr. 1-3. Reglerne i kildeskattelovens § 73 B, stk. 7 og 8, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til fristen for betaling af afdrag og forrentning af henstandssaldoen.

Stk. 12. For selskaber m.v. afdrages henstandsbeløbet over de første 5 indkomståret efter skattepligtsophøret med 1/5 af det henstandsbeløb, der udgjorde henstandssaldoen ved henstandssaldoens etablering. Den resterende henstandssaldo forfalder helt eller delvist til betaling senest i de tilfælde, der er omfattet af stk. 3, nr. 1-3. Reglerne i selskabsskattelovens § 26, stk. 6 og 7, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til fristen for betaling af afdrag og forrentning af henstandssaldoen.

Stk. 13. Henstand er betinget af, at der gives oplysninger efter skattekontrollovens § 2 for hvert år, hvor der er en positiv henstandssaldo. Samtidig med afgivelsen af disse oplysninger skal der gives oplysninger om de forhold i stk. 3, nr. 1-3, der medfører forfald af henstandsbeløbet, og oplysning om i hvilket land sælgeren er skattemæssigt hjemmehørende ultimo indkomståret. Afgives oplysningerne efter skattekontrollovens § 2 ikke rettidigt, bortfalder henstanden, og det beløb, der står på henstandssaldoen, forfalder til betaling. Told- og skatteforvaltningen kan se bort fra overskridelse af oplysningsfristen.«

§ 2

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 66 af 22. januar 2019, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 1729 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, nr. 22, 2. pkt., ændres »10.000 kr. inden« til: »et grundbeløb på 13.000 kr. (2010-niveau) inden«, »overstiger 10.000 kr.« ændres til: »overstiger grundbeløbet« og efter 2. pkt. indsættes som nyt punktum:
»Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20.«

§ 3

I skatteindberetningsloven, lov nr. 1536 af 19. december 2017, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1727 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 56, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:
»Grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes efter regler udstedt i medfør af § 22, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning er indberetningspligtig, skal dog opbevares i 5 år regnet fra udløbet af indberetningsfristen efter regler udstedt i medfør af § 22.«

§ 4

I sømandsbeskatningsloven, lov nr. 386 af 27. maj 2005, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 622 af 14. juni 2011 og senest ved § 3 i lov nr. 359 af 29. april 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Stk. 1 og 3 finder tilsvarende anvendelse for personer, som uden for begrænset fart erhverver lønindkomst ved arbejde om bord på forsknings- og havundersøgelsesskibe.«
Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

2. I § 3, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1, 2 eller 4« til: »stk. 1, 2, 4 og 5«.

§ 5

I lov nr. 1886 af 29. december 2015 om ændring af tonnageskatteloven og sømandsbeskatningsloven (udvidelse af tonnageskatteordningen med en række specialskibe), som ændret ved § 5 i lov nr. 359 af 29. april 2018, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Loven har virkning for indkomstår, der begynder den 1. januar 2017 eller senere, jf. dog 2. pkt. § 2, nr. 2, har virkning til og med indkomståret 2018.«

§ 6

I lov nr. 359 af 29. april 2018 om ændring af kildeskatteloven, ligningsloven, sømandsbeskatningsloven og tinglysningsafgiftsloven (bedre vilkår for tildeling af medarbejderaktier, udvidelse af DIS-ordningen med søfolk, der arbejder om bord på en række specialskibe, afskaffelse af registreringsafgiften for skibe i danske skibsregistre, ændret forrentning ved opkrævning af personers skat m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 5 ophæves.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens §§ 4-6.

Stk. 3. § 1, nr. 1, har virkning for afståelse af fast ejendom, der sker den 1. januar 2020 eller senere.

Stk. 4. § 2, nr. 1, har virkning for ydelser, der modtages fra og med den 1. januar 2019.

Stk. 5. § 4 har virkning fra og med indkomståret 2020.

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets formål og baggrund
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Indførelse af en sælgerpantebrevsmodel
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Lovforslaget
 - 2.2. Forhøjelse af det skattefrie bundfradrag for ydelser fra sociale fonde m.v.
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Lovforslaget
 - 2.3. Ændring af opbevaringsperiode for grundlaget for indberetning af finansielle konti
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Lovforslaget
 - 2.4. Udvidelse af sømandsfradraget til søfolk på forsknings- og havundersøgelsesskibe
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Lovforslaget
 - 2.5. Ændring af virkningstidspunkt for udvidelse af tonnageskatteordningen med en række specialskibsaktiviteter
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Lovforslaget
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
 - 3.1. Indførelse af en sælgerpantebrevsmodel
 - 3.2. Forhøjelse af det skattefrie bundfradrag for ydelser fra sociale fonde m.v.
 - 3.3. Opbevaringsperioden for grundlaget for indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet
 - 3.4. Udvidelse af sømandsfradraget til søfolk på forsknings- og havundersøgelsesskibe
 - 3.5. Ændring af virkningstidspunkt for udvidelse af tonnageskatteordningen med en række specialskibsaktiviteter
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 4.1. Indførelse af en sælgerpantebrevsmodel
 - 4.2. Forhøjelse af det skattefrie bundfradrag for ydelser fra sociale fonde m.v.
 - 4.3. Opbevaringsperioden for grundlaget for indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet
 - 4.4. Udvidelse af sømandsfradraget til søfolk på forsknings- og havundersøgelsesskibe
 - 4.5. Ændring af virkningstidspunkt for udvidelse af tonnageskatteordningen med en række specialskibsaktiviteter
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget udmønter den del af aftalen om finansloven for 2019, som regeringen og Dansk Folkeparti indgik den 30. november 2018, der omhandler indførelse af en pantebrevsmodel. Forslaget

skal bidrage til at lette købers mulighed for at rejse den fornødne finansiering og dermed styrke mulighederne for generationsskifte.

Herudover består lovforslaget af tre delelementer, som virker uafhængigt af hinanden, men som medvirker til at fremme regeringens arbejde for aktivt at varetage Danmarks interesser gennem dansk medlemskab af internationale organisationer og samtidig bidrager til, at Danmark er en stærk og troværdig partner i multilaterale samarbejder.

På den baggrund foreslås det at forlænge perioden, som grundlaget for indberetninger vedrørende finansielle konti med tilknytning til udlandet skal opbevares, at udvide sømandsfradraget til søfolk om bord på forsknings- og havundersøgelsesskibe, og at ændre virkningstidspunktet for udvidelsen af tonnageskatteordningen med en række specialskibsaktiviteter. Endelig foreslås det at forhøje det skattefrie bundfradrag for ydelser til personer fra godkendte fonde, der støtter socialt eller sygdomsbekæmpende arbejde.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Forslaget om indførelse af en pantebrevsmodel udmønter en del af aftalen om finansloven for 2019 indgået af regeringen med Dansk Folkeparti, hvorefter der for at skabe bedre muligheder for generationsskifte for unge landmænd skal indføres en pantebrevsmodel ved salg af blandt andet landbrug, hvor op til 10 pct. af købssummen kan genanbringes i den solgte erhvervsejendom.

Den foreslåede sælgerpantebrevsmodel vil give sælgeren af en erhvervsejendom adgang til at udskyde beskattningen af hele eller en del af ejendomsavancen (op til 10 pct. af afståelsessummen), når der i forbindelse med handlen udstedes et sælgerpantebrev. Skatten vil dermed først skulle betales over en periode på op til 10 år efter afståelsen i stedet for – som efter de almindelige regler – ved afståelse af ejendommen.

For det andet foreslås det at forhøje det nuværende skattefrie bundfradrag på 10.000 kr. for ydelser til personer fra godkendte fonde m.v., der støtter socialt eller sygdomsbekæmpende arbejde.

For det tredje foreslås en forlængelse af den periode, som grundlaget for indberetningerne vedrørende finansielle konti med tilknytning til udlandet skal opbevares. Forslaget har til formål, at de danske opbevaringsregler bringes i overensstemmelse med de internationale standarder. Efter gældende ret udløber opbevaringsperioden 5 år efter udløbet af det år, indberetningen vedrører. Imidlertid skal grundlaget efter de internationale standarder opbevares i mindst 5 år regnet fra udløbet af indberetningsfristen.

For det fjerde foreslås en udvidelse af sømandsfradraget til søfolk, der arbejder om bord på forsknings- og havundersøgelsesskibe. Forsknings- og havundersøgelsesskibe kan drives som kommerciel forretning og udsættes – på samme måde som andre dele af søfartssektoren – for hård konkurrence på verdensmarkedet. Forslaget skal derfor medvirke til, at skibsrederne kan nedsætte deres lønomkostninger for i højere grad at kunne matche omkostningsniveauet for skibe, som er registreret med hjemsted i tredjelande, og derved forbedre konkurrencepositionen for forsknings- og havundersøgelsesskibe, som er registreret i Danmark eller andre EU/EØS-lande. Sømandsfradraget har karakter af at være statsstøtte til den maritime sektor. Reglerne er derfor udformet inden for rammerne af EU's retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren. Da lovændringen således indebærer en ændring af en bestående statsstøtteordning, skal ændringen godkendes af Kommissionen, inden den kan træde i kraft.

For det femte foreslås en justering af virkningstidspunktet for den udvidelse af tonnageskatteordningen med en række specialskibsaktiviteter, der fandt sted ved lov nr. 1886 af 29. december 2015, og som ifølge denne lov skulle have haft virkning fra og med indkomståret 2016. Den foreslåede justering indebærer, at udvidelsen i stedet vil få virkning for indkomstår, der begynder den 1. januar 2017 eller senere. Baggrunden herfor er, at Kommissionen ved afgørelse af 12. oktober 2018 (sag SA.45300 (2016/N)) har godkendt udvidelsen som forenelig med EU's retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren, idet Kommissionen dog i den forbindelse har forudsat, at udvidelsen alene vil få virkning fra den 1. januar 2017.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Indførelse af en sælgerpantebrevsmodel

2.1.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i ejendomsavancebeskatningsloven beskattes en sælger, der afstår en erhvervsejendom, af hele den eventuelle ejendomsavance, som afståelsen medfører, i afståelsesåret.

Beskatningen af avancen sker i afståelsesåret, uanset om køberen betaler købesummen kontant, eller købesummen afdrages over en årrække, ved at køber udsteder en fordring til sælgeren (sælgerpantebrev) i forbindelse med købet.

Ejendomsavance medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Ved opgørelsen af ejendomsavancen sker der en værdiansættelse af sælgerpantebrevet til kursværdi svarende til handelsværdien. Er sælgerpantebrevet i den forbindelse kursansat til f.eks. kurs 80, er der således givet et kursnedslag på 20 procent. Dette kursnedslag beskattes efter reglerne i kursgevinstloven, når gevinsten realiseres i takt med, at sælgerpantebrevet afdrages. Ligeledes sælger tab på pantebrevet, f.eks. ved købers konkurs, kan tabet fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Ved salg af erhvervsejendomme vil sælger under visse betingelser have mulighed for at udskyde beskatningen af ejendomsavancen ved at genanbringe avancen i en anden ejendom. Dette sker ved, at anskaffelsessummen for den erhvervede ejendom nedsættes med avancen på den solgte ejendom, hvorved avancebeskatningen udskydes, indtil den nye ejendom sælges.

2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås at indføre en sælgerpantebrevsmodel, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, hvorefter sælgeren af en erhvervsejendom kan vælge at udskyde beskatningen af hele eller en del af ejendomsavancen med op til 10 pct. af afståelsessummen, når der i forbindelse med handlen udstedes et sælgerpantebrev.

Forslaget indebærer, at sælger kan genanbringe hele eller en del af ejendomsavancen i et sælgerpantebrev, hvorved en avance på op til 10 pct. af købesummen kan fordeles til beskatning i de efterfølgende op til 10 år fra afståelsen. Herved kan der udformes pantebrevsvilkår, således at skatten først vil skulle betales i takt med, at pantebrevet afdrages i stedet for – som efter de almindelige regler – ved salget af ejendommen.

Det foreslås, at pantebrevet skal udstedes med en kursværdi, der mindst svarer til den ejendomsavance, der vælges udskudt, og at sælgerpantebrevets skal have en løbetid, der mindst svarer til den periode, som beskatningen vælges fordelt over.

Endvidere foreslås det, at pantebrevsmodellen i hovedtræk udformes, så den gælder for de samme ejendomme, som er omfattet af de gældende genanbringelsesregler i ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A. Reglerne er dog tilpasset den omstændighed, at sælger ikke, som ved de gældende regler, genanbringer avancen i en anden ejendom end den solgte.

Der skal således være tale om overdragelse af en erhvervsejendom, og ved en blandet benyttet ejendom kan de foreslåede regler kun anvendes på avancen vedrørende den del af ejendommen, der anvendes erhvervsmæssigt i ejerens eller den samlevede ægtefælles erhvervsvirksomhed.

Den del af ejendommen, som sælger eller dennes ægtefælle anvendte erhvervsmæssigt, skal også anvendes erhvervsmæssigt i købers eller dennes samlevede ægtefælles erhvervsvirksomhed, og der kan kun ske genanbringelse i den del af købesummen, som vedrører den del af ejendommen, som af køber benyttes erhvervsmæssigt.

Ved købers videresalg af ejendommen inden den udskudte ejendomsavance er beskattet, foreslås det, at den resterende avance skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det samme gælder, hvis sælger overdrager sælgerpantebrevet. Ved en delvis overdragelse af ejendommen eller sælgerpantebrevet udløses en forholdsmæssig beskatning. Tilsvarende gælder ifølge forslaget, hvis ejendommen i udskydelsesperioden helt eller delvist ikke længere anvendes erhvervsmæssigt.

Reglerne vil kunne benyttes af både personligt ejede virksomheder og selskaber m.v.

De gældende regler om genanbringelse gælder også under visse betingelser ejendomme i udlandet, når det pågældende land er medlem af EU eller EØS. De foreslåede regler vil også kunne anvendes ved salg af ejendomme i disse lande.

Ejere, der er begrænset skattepligtige af avance ved afståelse af fast ejendom her i landet, er omfattet af de gældende regler om genanbringelse af ejendomsavancen i andre ejendomme. Begrænset skattepligtige foreslås ligeledes at kunne anvende de foreslåede regler, hvis ejeren har hjemsted i et land, der er medlem af EU eller EØS. I modsat fald skal anvendelsen af reglerne være betinget af, at der stilles sikkerhed for skatten.

Ophører sælgers (dvs. ejeren af sælgerpantebrevet) skattepligt ved fraflytning til udlandet, og har denne anvendt de foreslåede regler ved salg af en erhvervsejendom før fraflytningen, skal den udskudte avance indtægtsføres i fraflytningsåret med ret til henstand, hvis fraflytningen sker til et land, der er medlem af EU eller EØS.

2.2. Forhøjelse af det skattefrie bundfradrag for ydelser fra sociale fonde m.v.

2.2.1. Gældende ret

Efter ligningslovens § 7, nr. 22, kan en person fra en godkendt fond, stiftelse, forening m.v., hvis formål er at støtte socialt eller sygdomsbekæmpende arbejde, skattefrit modtage ydelser på op til 10.000 kr. inden for et kalenderår. Ydelser, der overstiger 10.000 kr. inden for et kalenderår, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med den del af værdien, der overstiger 10.000 kr.

Formålet med bestemmelsen er at skattefritage visse mindre ydelser, der udbetales af godkendte fonde m.v. til sociale formål og sygdomsbekæmpelse.

2.2.2. Lovforslaget

Bundfradraget i ligningslovens § 7, nr. 22, blev oprindeligt fastsat til 5.000 kr. pr. kalenderår ved indførelsen i 1987 og blev hævet til de nuværende 10.000 kr. fra den 1. januar 2000. Efter gældende regler er fradragsgrænsen således fastholdt nominelt, hvilket betyder, at den reelle værdi af fradraget udhules over tid. Hvis de 10.000 kr. var blevet reguleret efter personskattelovens § 20 siden år 2000, ville bundfradraget have udgjort 14.600 kr. i 2019.

Det foreslås, at det skattefrie bundfradrag i ligningslovens § 7, nr. 22, for ydelser til personer fra godkendte fonde m.v., hvis formål er at støtte socialt eller sygdomsbekæmpende arbejde, hæves fra de nuværende 10.000 kr. til 14.600 kr. (2019-niveau) og fremadrettet reguleres efter personskattelovens § 20, dvs. i takt med indkomstudviklingen.

Formålet med forslaget er således at opjustere det skattefrie bundfradrag, hvis værdi er blevet udhulet siden indførelsen. Med forhøjelsen af bundfradraget til et grundbeløb på 13.000 kr. (2010-niveau) og fremtidig regulering efter personskattelovens § 20 føres fradraget op på et niveau, som regeringen finder passende og rimeligt bl.a. henset til baggrunden for skattefritagelsen, ligesom fradragsgrænsen fremover vil følge indkomstudviklingen i lighed med en række andre beløb i skatte-lovgivningen.

2.3. Ændring af opbevaringsperiode for grundlaget for indberetning af finansielle konti

2.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret udløber den periode, grundlaget for indberetning af oplysninger om finansielle konti med tilknytning til udlandet skal opbevares, 5 år efter udløbet af det år, indberetningen vedrører. Imidlertid skal grundlaget efter de internationale standarder opbevares i mindst 5 år regnet fra udløbet af indberetningsfristen. Da indberetningen vedrører kalenderåret, udløber opbevaringsperioden efter gældende ret ved udgangen af det femte år efter det kalenderår, der er indberettet om. Da indberetningsfristen er den 1. maj i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører, vil opbevaringsperioden efter de internationale standarder først udløbe den 1. maj i det sjette år efter udløbet af det kalenderår, der er indberettet om.

2.3.2. Lovforslaget

Det foreslås, at de danske regler bringes i overensstemmelse med de internationale standarder. Det foreslås således, at grundlaget for indberetningen af finansielle konti med tilknytning til udlandet skal opbevares i 5 år regnet fra udløbet af indberetningsfristen.

De oplysninger, opbevaringsreglen omhandler, omfatter personoplysninger, som er reguleret i databeskyttelsesforordningen. Databeskyttelsesforordningen indeholder ikke nogen specifikke frister for, hvornår personoplysninger skal slettes, men det følger af forordningens artikel 5, stk. 1, litra c, at personoplysningerne skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles. I tilknytning hertil er det nævnt i betragtning nr. 39 i forordningens præambel, at det skal sikres, at perioden for opbevaringen af personoplysninger ikke er længere end strengt nødvendigt. Dette vurderes at være opfyldt. Oplysningerne skal sætte Skatteforvaltningen i stand til at kontrollere de finansielle institutters opfyldelse af pligterne til identifikation og indberetning af finansielle konti, og kravet om opbevaring af oplysningerne i 5 år efter udløbet af indberetningsfristen går ikke videre, end dette formål tilsiger.

2.4. Udvidelse af sømandsfradraget til søfolk på forsknings- og havundersøgelsesskibe

2.4.1. Gældende ret

Sømandsfradraget har karakter af at være en statsstøtteordning til fordel for søfartssektoren. Reglerne om sømandsfradrag er derfor udformet i overensstemmelse med EU's retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren (2004/C13/03).

Efter sømandsbeskatningslovens § 3, stk. 1, kan personer, som uden for begrænset fart erhverver lønindkomst ved arbejde om bord på danske eller udenlandske skibe, fradrage et beløb på 56.900 kr. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Ved danske og udenlandske skibe forstås – i relation til sømandsfradraget – skibe, der er registreret med hjemsted i Danmark eller en anden EU/EØS-medlemsstat, og som har en bruttotonnage på 20 t eller derover. Har skibet en bruttotonnage på 500 tons eller derover, udgør fradraget 105.000 kr.

Det er yderligere en betingelse for at anvende sømandsfradraget, at skibet udelukkende anvendes til erhvervsmæssig transport af passagerer eller gods.

Det følger af praksis, at forsknings- og havundersøgelsesskibe ikke udelukkende anvendes til erhvervsmæssig befordring af passagerer eller gods, og at søfolkene, der arbejder om bord på disse skibe, derfor ikke er berettiget til at foretage sømandsfradrag.

2.4.2. Lovforslaget

Det foreslås at udvide sømandsfradraget til søfolk, der arbejder om bord på forsknings- og havundersøgelsesskibe, således at disse søfolk sidestilles med søfolk, som arbejder om bord på traditionelle fragtskibe, dvs. skibe, som udelukkende anvendes til erhvervsmæssig befordring af passagerer eller gods. Forsknings- og havundersøgelsesskibe kan drives som kommerciel forretning og har mange ligheder med traditionelle fragtskibe, idet skibene er omfattet af de samme regler, som f.eks. den maritime arbejdskonvention (MLC), og skal leve op til de samme internationale standarder, som bl.a. fastsættes af FN og EU. Hertil kommer, at forsknings- og havundersøgelsesskibe – på samme måde som øvrige dele af søtransportsektoren – udsættes for hård international konkurrence med risiko for udflagning til tredjelande.

Da den foreslåede udvidelse af sømandsfradraget indebærer en ændring af en bestående statsstøtteordning, skal ændringen godkendes af Kommissionen, inden den kan træde i kraft.

2.5. Ændring af virkningstidspunkt for udvidelse af tonnageskatteordningen med en række specialskibsaktiviteter

2.5.1. Gældende ret

Ved lov nr. 1886 af 29. december 2015 blev tonnageskatteordningen udvidet til at omfatte en række aktiviteter, der typisk udøves af rederier med specialskibe. Udvidelsen skal ifølge loven have virkning fra og med indkomståret 2016 og vil sammen med de øvrige ændringer i loven blive sat i kraft af skatteministeren, når den er godkendt af Kommissionen.

Der blev ikke samtidig med udvidelsen af tonnageskatteordningen gennemført en tilsvarende udvidelse af nettolønsordningen for søfolk (DIS-ordningen). Da DIS-ordningen som udgangspunkt – hvis de nærmere betingelser i sømandsbeskatningsloven i øvrigt er opfyldt – kan anvendes af rederier med aktiviteter, der vil kunne omfattes af tonnageskatteordningen, blev der derfor ved ændringsloven indsat en særlig undtagelsesbestemmelse i sømandsbeskatningsloven. Denne bestemmelse indebærer, at rederier med de specialskibsaktiviteter, der fik adgang til tonnageskatteordnin-

gen, ikke fik mulighed for at anvende DIS-ordningen for de beskæftigede søfolk. Som følge af sammenhængen med udvidelsen af tonnageskatteordningen, skal undtagelsesbestemmelsen ifølge loven også have virkning fra og med indkomståret 2016.

Ved lov nr. 359 af 29. april 2018 blev DIS-ordningen imidlertid udvidet, så søfolk, der arbejder om bord på skibe med de nævnte specialskibsaktiviteter, fremadrettet også kan omfattes af ordningen. Denne udvidelse skal ifølge loven have virkning fra og med indkomståret 2019 og vil blive sat i kraft af skatteministeren, når den er godkendt af Kommissionen.

Som følge af udvidelsen af DIS-ordningen blev virkningstidspunktet for den ovenfor omtalte særlige undtagelsesbestemmelse i sømandsbeskatningsloven samtidig ændret, så undtagelsesbestemmelsen alene finder anvendelse fra og med indkomståret 2016 og til og med indkomståret 2018. Fra og med indkomståret 2019 vil både tonnageskatteordningen og DIS-ordningen således kunne anvendes af rederier med de omhandlede specialskibsaktiviteter.

2.5.2. Lovforslaget

Kommissionen har ved afgørelse af 12. oktober 2018 (sag SA.45300 (2016/N)) godkendt den ovenfor nævnte udvidelse af tonnageskatteordningen med en række specialskibsaktiviteter som forenelig med EU's retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren. Kommissionen har dog i den forbindelse forudsat, at udvidelsen alene vil få virkning fra den 1. januar 2017.

For at udvidelsen af tonnageskatteordningen kan sættes i kraft af skatteministeren, er det derfor nødvendigt først at ændre virkningstidspunktbestemmelsen i lov nr. 1886 af 29. december 2015, så bestemmelsen bringes i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse.

Det foreslås derfor at ændre virkningstidspunktet for den nævnte udvidelse, så udvidelsen vil få virkning for indkomstår, der begynder den 1. januar 2017 eller senere. Når den foreslåede ændring er vedtaget, vil skatteministeren hurtigst muligt herefter sætte reglerne om udvidelsen i kraft ved udstedelse af en ikrafttrædelsesbekendtgørelse.

Det foreslås på samme baggrund at ændre virkningstidspunktet som fastsat i lov nr. 359 af 29. april 2018 for den særlige undtagelsesbestemmelse i sømandsbeskatningsloven, der blev indført ved lov nr. 1886 af 29. december 2015, så undtagelsesbestemmelsen vil have virkning fra og med indkomstår, der begynder den 1. januar 2017 eller senere, og til og med indkomståret 2018.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Indførelse af en sælgerpantebrevsmodel

Forslaget om at indføre en sælgerpantebrevsmodel vurderes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på 25 mio. kr. årligt opgjort i varig virkning. Opgjort efter tilbageløb og adfærd skønnes mindreprovenuet at udgøre ca. 15 mio. kr. årligt opgjort i varig virkning. Da modellen medfører en skatteudskydelse, vil mindreprovenuet være noget større i de første år.

Det er i provenuvurderingen lagt til grund, at den foreslåede sælgerpantebrevsmodel primært vil finde anvendelse i forbindelse med handler med større landbrug, mens ordningen kun skønnes at ville finde anvendelse relativt sjældent i forhold til mindre landbrug og andre typer af erhvervsejendomme. Samlet set lægges det til grund, at ejendomme med en samlet købesum på ca. 4 mia. kr. årligt vil blive overdraget med anvendelse af modellen. De samlede avancer antages beregningsteknisk at udgøre ca. 50 pct., og at modellen samlet set vil indebære, at avancebeskatning for ca. 1 mia.

kr. årligt vil blive udskudt i op til 10 år.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser ved indførelse af en sælgerpantebrevsmodel

Mio. kr. (2019-niveau)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Va- rigt	Fi- nans- år 2019
Umiddelbar provenuvirkning i alt	0	-90	-80	-70	-60	-55	-45	-25	0
Provenuvirkning efter tilbageløb	0	-70	-60	-55	-45	-40	-35	-15	
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	0	-70	-60	-55	-45	-40	-35	-15	

Forslaget indebærer en skatteudgift svarende til den umiddelbare provenuvirkning. Forslaget har ikke provenumæssige konsekvenser for kommunerne.

Forslagets implementeringskonsekvenser for det offentlige vil blive konkretiseret i forbindelse med lovforslagets fremsættelse.

3.2. Forhøjelse af det skattefrie bundfradrag for ydelser fra sociale fonde m.v.

Den del af lovforslaget, der vedrører forhøjelse af skattefrit bundfradrag for ydelser fra godkendte fonde m.v., skønnes ikke at have nogen umiddelbar provenuvirkning, da ydelserne i praksis er indrettet efter det gældende maksimumsbeløb. Under forudsætning af, at de samlede udbetalinger fra de godkendte fonde er uændrede, men med forslaget blot fordeler sig anderledes, er der ligeledes ingen virkning efter tilbageløb og adfærd.

Der er ingen umiddelbar provenuvirkning for kommuner og regioner.

Der skønnes at være ca. 1.000-2.000 personer årligt, der får ydelser på maksimumsbeløbet.

Det skattefrie bundfradrag har karakter af en skatteudgift, der dog anses som en bagatel og derfor ikke indgår i Skatteministeriets opgørelse over skatteudgifter.

Lovforslaget vurderes ikke at medføre nævneværdige implementeringskonsekvenser for det offentlige.

3.3. Opbevaringsperioden for grundlaget for indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet

Lovforslaget vurderes ikke at medføre nævneværdige økonomiske eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

3.4. Udvidelse af sømandsfradraget til søfolk på forsknings- og havundersøgelsesskibe

Den del af forslaget, som vedrører udvidelsen af sømandsfradraget til søfolk, der arbejder om bord på forsknings- og havundersøgelsesskibe, skønnes at medføre et ikke nævneværdigt årligt mindreprovenu. Sømandsfradragssatserne reguleres ikke, og værdien af fradragene er derfor faldende over tid. Udvidelsen af sømandsfradraget medfører en ændring af en eksisterende skatteudgift.

Forslaget vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

Forslaget vurderes ikke at medføre nævneværdige implementeringskonsekvenser for det offentlige.

3.5. Ændring af virkningstidspunkt for udvidelse af tonnageskatteordningen med en række specialskibsaktiviteter

Den ved lov nr. 1886 af 29. december 2015 vedtagne udvidelse af tonnageskatteordningen med en række specialskibsaktiviteter vurderedes i forarbejderne til loven at ville medføre et ikke nævneværdigt mindreprovenu set over en årrække, jf. lovforslag nr. L 16, FT 2015-16.

Forslaget om en ændring af virkningstidspunktet for loven, så udvidelsen først får virkning for indkomstår, der begynder den 1. januar 2017 eller senere, vurderes på den baggrund ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser og vil dermed ikke forøge den skatteudgift, der er forbundet med udvidelsen.

Forslaget vurderes ikke at medføre nævneværdige implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at lovforslaget samlet set medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet ved de enkelte dele af lovforslaget er beskrevet nedenfor.

4.1. Indførelse af en sælgerpantebrevsmodel

Med indførelsen af en sælgerpantebrevsmodel får sælger af erhvervsejendomme, herunder landbrug, et skattemæssigt incitament til at geninvestere en del af den opnåede ejendomsavance i et sælgerpantebrev i ejendommen. Herved bliver det lettere for køber at rejse den nødvendige finansiering til overtagelse af ejendommen, hvilket vil lette muligheden for ejerskifte af bl.a. landbrugsvirksomhed.

4.2. Forhøjelse af det skattefrie bundfradrag for ydelser fra sociale fonde m.v.

Denne del af lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

4.3. Opbevaringsperioden for grundlaget for indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet

Den del af lovforslaget, der vedrører opbevaringsperioden for grundlaget for indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet, vil have administrative konsekvenser for finansielle institutter, som fører finansielle konti, og som sletter andre oplysninger før udløbet af den periode, grundlaget for indberetningen af finansielle konti med tilknytning til udlandet skal opbevares. Dette skyldes, at de vil skulle holde grundlaget for indberetningen af finansielle konti med tilknytning til udlandet adskilt fra øvrige oplysninger i forbindelse med sletning af oplysninger. For disse virksomheder betyder dette en merbyrde, som dog må antages at være af begrænset omfang.

4.4. Udvidelse af sømandsfradraget til søfolk på forsknings- og havundersøgelsesskibe

Den del af lovforslaget, som vedrører sømandsfradraget, vurderes overordnet at have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, idet det foreslås at udvide sømandsfradraget til søfolk om bord på forsknings- og havundersøgelsesskibe. Skibsrederne vil dermed kunne nedsætte deres lønomkostninger til disse søfolk og blive mere konkurrencedygtige. De erhvervsøkonomiske konsekvenser kan ikke kvantificeres nærmere.

4.5. Ændring af virkningstidspunkt for udvidelse af tonnageskatteordningen med en række specialskibsaktiviteter

Lovforslaget vil ikke indebære administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

De foreslåede regler om indførelse af en sælgerpantebrevsmodel finder også anvendelse, når den faste ejendom er beliggende i en stat, der er medlem af EU/EØS, på Færøerne eller i Grønland, hvis ejeren på afståelsestidspunktet er skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1, selskabsskatelovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1 uden at være hjemmehørende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Det er en betingelse, at den fremmede stat, Færøerne eller Grønland udveksler oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager.

Forslaget vurderes på dette grundlag at være i overensstemmelse med EU-retten.

Både sømandsfradraget og tonnageskatteordningen udgør statsstøtte i henhold til artikel 107 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (EUF-Traktaten).

Det eksisterende sømandsfradrag er godkendt af Kommissionen som forenelig statsstøtte. Da lovændringen således indebærer en ændring af en bestående statsstøtteordning, skal ændringen godkendes af Kommissionen, inden den kan træde i kraft.

Udvidelsen af sømandsfradraget med forsknings- og havundersøgelsesskibe vurderes ikke at have et væsentligt omfang, idet udvidelsen alene skønnes at omfatte et mindre antal skibe. Udvidelsen vurderes derfor at påvirke konkurrence og samhandel mellem medlemsstaterne i mindre grad. Det forventes således, at udvidelsen af sømandsfradraget kan godkendes i henhold til EU's retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren – evt. i sammenhæng med en analog anvendelse af EUF-Traktens artikel 107, stk. 3, litra c, som foreskriver, at støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervs-grene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, kan være forenelig med det indre marked.

Kommissionen har ved afgørelse af 12. oktober 2018 (sag SA.45300 (2016/N)) godkendt den udvidelse af tonnageskatteordningen med en række specialskibsaktiviteter, der fandt sted ved lov nr. 1886 af 29. december 2015, som forenelig med EU's retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren. Kommissionen har dog i den forbindelse forudsat, at udvidelsen alene vil få virkning fra den

1. januar 2017. Godkendelsen af udvidelsen og af den samlede danske tonnageskatteordning er begrænset til en periode på 10 år, der løber fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2026. Kommissionen har endnu ikke godkendt den udvidelse af DIS-ordningen, der fandt sted ved lov nr. 359 af 29. april 2018.

De øvrige dele af lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den [20. februar 2019 til den 20. marts] 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Bilfærgernes Rederiforening, Centralorganisationen Søfart, CEPOS, Cevea, Danmarks Skibskreditfond, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Metal, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Universiteter, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DVCA, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FH, Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FOA, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, HK-Privat, HOFOR, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark, Justitia, KL, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagforening, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Maskinmestrenes Forening, Mellempfolkeligt Samvirke, Nordsøfonden, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, SEGES, Skatteankestyrelsen, SMV-danmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen og Vindmølleindustrien.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Pantebrevsmodellen skønnes at medføre et mindreprovenu på 70 mio. kr. i 2020, 60 mio. kr. i 2021 og 55 mio. kr. i 2022 og varigt 15 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Forslagets implementeringskonsekvenser for det offentlige vil vedrørende pantebrevsmodellen blive konkretiseret i forbindelse med lovforslagets fremsættelse. Den øvrige del af lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige konsekvenser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Indførelse af en pantebrevsmodel indebærer, at sælger af erhvervsejendomme får et incitament til at geninvestere en del af den opnåede avance i ejen-	Ingen nævneværdige.

	<p>dommen. Herved bliver det lettere for køber at rejse den nødvendige finansiering til overtagelse af ejendommen, hvilket vil lette muligheden for ejerskifte.</p> <p>Den del af lovforslaget, som vedrører sømandsfradraget, vurderes overordnet at have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, idet udvidelsen af sømandsfradraget vil gøre det muligt for rederierne at nedsætte deres lønomkostninger og dermed blive mere konkurrencedygtige.</p>	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Den del af lovforslaget, som vedrører opbevaringsperioden for grundlaget for indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet, medfører en begrænset merbyrde til udskydelse af sletning af data, som følge af udvidelse af opbevaringsperioden.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<p>Forslaget om indførelse af en sælgerpantebrevsmodel finder også anvendelse, når den faste ejendom er beliggende i en stat, der er medlem af EU/EØS, på Færøerne eller i Grønland, hvis ejeren på afståelsestidspunktet er fuldt skattepligtig til Danmark uden at være hjemmehørende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland i henhold til bestemmelserne i en DBO, hvis der udveksles oplysninger med de danske myndigheder efter en DBO m.v. Forslaget vurderes på dette grundlag at være i overensstemmelse med EU-retten.</p> <p>Det eksisterende sømandsfradrag er godkendt af Kommissionen som forenelig statsstøtte. Da den foreslåede udvidelse af sømandsfradraget således indebærer en ændring af en bestående statsstøtteordning, skal ændringen godkendes af Kommissionen, inden den kan træde i kraft.</p> <p>I forbindelse med Kommissionens godkendelse af udvidelsen af tonnageskatteordningen med en række specialske, er det ble-</p>	

	vet forudsat, at udvidelsen alene vil få virkning fra den 1. januar 2017. Godkendelsen af udvidelsen og af den samlede danske tonnageskatteordning er begrænset til en periode på 10 år, der løber fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2026.	
[Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering] / [Går videre end minimumskrav i EU-regulering] (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter de gældende regler i ejendomsavancebeskatningsloven beskattes en sælger, der afstår en erhvervsejendom, af hele den eventuelle ejendomsavance, som afståelsen medfører, i afståelsesåret.

Beskatningen af avancen sker i afståelsesåret, uanset om køberen betaler købesummen kontant, eller købesummen afdrages over en årrække, ved at køber udsteder en fordring til sælgeren (sælgerpantebrev) i forbindelse med købet.

Der foreslås, jf. forslaget til ejendomsavancebeskatningslovens § 6 D, indført en sælgerpantebrevsmodel, hvorefter sælgeren af en erhvervsejendom kan vælge at udskyde beskatningen af hele eller en del af ejendomsavancen, når der i forbindelse med handlen udstedes et sælgerpantebrev.

I *stk. 1* foreslås det, at afstår den skattepligtige en ejendom, der er omfattet af lovens regler, med undtagelse af ejendomme, der er omfattet af § 8, og er der ved afståelsen modtaget vederlag i form af en fordring mod erhververen med sikkerhed i den overdragne ejendom (sælgerpantebrev), kan den skattepligtige, i stedet for at medregne fortjeneste ved afståelse af ejendommen efter § 6, vælge, at fortjenesten beskattes med lige store beløb i de op til 10 nærmest efterfølgende indkomstår.

Sælgerpantebrevet skal have tinglyst pant i ejendommen. Ved ejendomme i udlandet lægges vægt på, om der er foretaget de sikringsakter, som i det pågældende land er sædvanlige ved sikkerhed i fast ejendom.

Det foreslås dog, at overdragelse af ejendomme i hovedaktionærforhold eller mellem koncernforbundne parter ikke omfattes af de foreslåede regler. I disse tilfælde vil der ikke være tale om et generationsskifte, når det reelt er den samme ejerkreds, der ejer ejendommen, før og efter overdragelsen.

Der foreslås derfor, at reglerne ikke skal gælde ved overdragelse mellem parter, der er forbundne som anført i ligningslovens § 2. Forslagets henvisning til ligningslovens § 2 indebærer, at det afgørende er, om de pågældende fysiske og juridiske personer har en sådan tilknytning til hinanden, at de i relation til skattelovgivningens almindelige regler anses for interesseforbundne.

I *stk. 2* foreslås det, at den del af fortjenesten, der vælges beskattet efter de foreslåede regler, ikke kan overstige 10 pct. af den kontante afståelsessum for ejendommen.

Sælgerpantebrevet skal udstedes med en kontant værdi på mindst det beløb, som vælges udskudt og have en løbetid, der mindst svarer til den periode, som beskattningen er valgt fordelt over, og afdrag på hovedstolen må ikke forfalde hurtigere end med lige store årlige beløb. Herved vil den udskudte avance i hele udskydelsesperioden kunne anses for at være finansieret af et sælgerpantebrev.

Samspillet mellem beskattningen af den udskudte ejendomsavance og beskattningen efter kursgevinstloven af de løbende afdrag på sælgerpantebrevet er beskrevet nedenfor. Forslaget berører ikke beskattningen efter kursgevinstloven.

Ifølge gældende regler skal et sælgerpantebrev ved opgørelsen af sælgers ejendomsavance kursansættes til handelsværdien. Er pantebrevets kursværdi f.eks. ansat til kurs 80, skal kursnedslaget på 20 procent efter gældende regler beskattes hos sælger, dvs. kreditor ifølge sælgerpantebrevet, efter reglerne i kursgevinstloven i takt med, at pantebrevet afdrages.

De foreslåede regler muliggør, at beskattningen af avancen kan ske løbende over op til 10 år. Parterne vil inden for de anførte betingelser kunne udforme pantebrevsvilkårene, så f.eks. størrelsen af de årlige afdrag kan tilpasses sælgerens likviditetsbehov i forbindelse med den løbende beskattning af den udskudte ejendomsavance.

Eksempel 1

En ejendom er afstået for en kontant afståelsessum på 30 mio. kr., og sælgers ejendomsavance udgør 5 mio. kr. Der er udstedt et sælgerpantebrev med et pålydende på 5 mio. kr., som ved opgørelsen af ejendomsavancen er kursansat til kurs 80. Den del af ejendomsavancen, som kan udskydes, kan ikke overstige dels sælgerpantebrevets kursværdi, hvilket vil sige 4 mio. kr., dels 10 pct. af den kontante afståelsessum, hvilket vil sige 3 mio. kr. Beskattningen af 3 mio. kr. kan dermed udskydes, mens 2 mio. kr. af avancen skal beskattes i salgsåret.

Sælgerpantebrevet skal afdrages over 10 år med 500.000 kr. årligt. Ved hvert årlige afdrag på 500.000 kr. skal 20 pct. af afdraget (100.000 kr.) som hidtil beskattes som kursgevinst hos kreditor (sælger) efter reglerne i kursgevinstloven. Endvidere skal sælgeren efter forslaget medregne 300.000 årligt som udskudt ejendomsavance.

Ved eventuel afståelse af sælgerpantebrevet, jf. forslaget til *stk. 3* nedenfor, skal en eventuel resterende udskudt avance medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst som ejendomsavance i afståelsesåret. Det samme gælder ved en (ekstraordinær) indfrielse af sælgerpantebrevet.

Sælger skal medregne den udskudte avance i de indkomstår, som beskattningen er valgt fordelt på, uanset om der sker betaling på pantebrevet. Men konstateres der tab på fordringen, vil tabet uændret være fradragsberettiget efter reglerne i kursgevinstloven.

Eksempel 2

Der er som i eksemplet ovenfor udstedt et sælgerpantebrev på 5 mio. kr. Ved hvert årlige afdrag på 500.000 kr., skal 20 pct. af afdraget (100.000 kr.) som hidtil beskattes efter reglerne i kursgevinstloven. Endvidere skal sælgeren som nævnt årligt medregne 300.000 som udskudt ejendomsavance.

Køberen bliver nødlidende ultimo år 8 og betaler ikke afdrag i år 9 og 10. Sælgeren skal fortsat medregne den udskudte avance for år 9 og 10 på i alt 600.000. Bortfalder f.eks. 75 pct. af restgælden på 1 mio. kr. eksempelvis som led i en tvangsakkord i konkurs, vil sælger have fradragsret for 750.000 kr. i akkordåret, der vil være fradragsberettiget efter reglerne i kursgevinstloven.

Overdrages ejendommen til fx et nærtstående familiemedlem, vil kurstabet på sælgerpantebrevet dog ikke være fradragsberettiget, idet der ikke er fradragsret for tab på sådanne fordringer, jf. kursgevinstlovens § 14, stk. 2.

Afstås sælgerpantebrevet i løbetiden, skal den resterende udskudte ejendomsavance medregnes i afståelsesåret, og en gevinst eller et tab på pantebrevet vil være skattepligtig henholdsvis fradragsberettiget efter reglerne i kursgevinstloven.

Ved ophør af ejerens skattepligt her til landet skal sælgerpantebrevet som hidtil efter gældende regler som udgangspunkt anses for afstået til handelsværdien på tidspunktet for skattepligtsophøret efter reglerne i kursgevinstlovens § 37 for personer og selskabsskattelovens § 5, stk. 7, for selskaber m.v.

Beskatningen af den udskudte ejendomsavance er ifølge forslaget ikke omfattet af kursgevinstlovens § 37 og selskabsskattelovens § 5, stk. 7. Beskatning af en eventuel resterende ejendomsavance vil ske ved ophør af skattepligt i forbindelse med fraflytning, jf. forslaget til *stk. 3, nr. 4*. Der kan opnås henstand med betaling af skatten efter reglerne i forslaget til *stk. 9*.

I *stk. 3* foreslås regler om, i hvilke tilfælde den udskudte ejendomsavance skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst på et tidligere tidspunkt end den valgte periode på op til 10 år. I de anførte tilfælde anses forudsætningen for anvendelse af reglerne for bortfaldet, hvorfor det foreslås, at den udskudte avance helt eller delvist skal komme til beskatning.

I *stk. 3, nr. 1*, foreslås det, at en eventuel resterende udskudt ejendomsavance helt eller delvist skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ved hel eller delvis overdragelse af ejendommen, eller hvis ejendommen helt eller delvist ikke længere anvendes erhvervsmæssigt. Beløbet opgøres som den andel af den resterende ejendomsavance, der forholdsmæssigt svarer til forholdet mellem handelsværdien af den del af ejendommen, der er afstået henholdsvis ikke længere anvendes erhvervsmæssigt, og hele ejendommens handelsværdi umiddelbart før overdragelsen henholdsvis den ændrede anvendelse.

Der vil f.eks. være tale om ændret anvendelse, der vil medføre beskatning, hvis ejendommen helt eller delvist udlejes i pantebrevets løbetid.

I *stk. 3, nr. 2*, foreslås det, at eventuel resterende udskudt ejendomsavance helt eller delvist skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ved hel eller delvis afståelse eller indfrielse af sælgerpantebrevet. I disse tilfælde opgøres beløbet som den andel af den resterende ejendomsavance, der svarer til den forholdsmæssige del af restgælden på sælgerpantebrevet, der er indfriet henholdsvis den forholdsmæssige del af sælgerpantebrevet, der er afstået.

I *stk. 3, nr. 3*, foreslås det, at eventuel resterende udskudt ejendomsavance medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ved sælgerens død. Dette gælder uanset boets behandlingsform.

I *stk. 3, nr. 4*, foreslås det, at eventuel resterende udskudt ejendomsavance medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ved ophør af ejerens skattepligt, jf. kildeskattelovens § 10 eller ved ophør af et selskabs skattepligt eller selskabsskattelovens § 5, stk. 7. Det foreslås, at ejeren i disse tilfælde skal have adgang til henstand med mulighed for at afdrage skatten over en periode efter reglerne i forslaget til *stk. 9*.

I *stk. 4* foreslås en afgrænsning af den ejendomsavance, som de foreslåede regler skal kunne anvendes på. Reglerne vil kunne vælges for fortjeneste, der vedrører den del af den afståede ejendom, som blev anvendt erhvervsmæssigt i overdragerens eller dennes samlevede ægtefælles erhvervsvirksomhed, og som anvendes erhvervsmæssigt i erhververens eller dennes samlevede ægtefælles erhvervsvirksomhed i den periode, som beskattningen er valgt fordelt over.

Udlejning af fast ejendom anses i denne forbindelse ikke for erhvervsvirksomhed. Endvidere anses den del af den afståede ejendom, som udgør bolig, ikke for anvendt erhvervsmæssigt.

For så vidt angår tilfælde, hvor ejendommen er udlejet til et af ejeren behersket selskab, foreslås det i *stk. 5*, at udlejning af fast ejendom til et selskab, hvori ejeren af den faste ejendom og dennes ægtefælle direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse, anses for erhvervsmæssig virksomhed, svarende til de gældende regler i ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A, stk. 5.

Det er en betingelse, at selskabet anvender ejendommen erhvervsmæssigt, jf. *stk. 4*. Ved bestemmende indflydelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne.

Da de anførte betingelser også skal gælde køberen, skal adgangen til at udskyde ejendomsavancen ved sådanne udlejningsejendomme være betinget af, at den bestemmende indflydelse i selskabet samtidig overdrages til erhververen af ejendommen.

Det foreslås i *stk. 6*, at en sælger, der vælger at anvende de foreslåede regler, skal meddele dette til Skatteforvaltningen senest samtidig med rettidig afgivelse af oplysninger, jf. skattekontrollovens § 2 for det indkomstår, hvori ejendommen er afstået. Meddelelsen skal være vedlagt en kopi af det modtagne sælgerpantebrev og en opgørelse af den skattepligtige ejendomsavance. Meddelelsen skal endvidere indeholde oplysning om den fortjeneste, der vælges medregnet i efterfølgende indkomstår, det årlige beløb og antallet af år fortjenesten vælges medregnet over.

I *stk. 7* foreslås regler for, hvorledes begrænset skattepligtige skal kunne anvende de foreslåede regler. Det foreslås, at hvis ejeren på afståelsestidspunktet er skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 5, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, og har denne hjemsted i et land, der ikke er omfattet af overenskomst af 7. december 1989 mellem de nordiske lande om bistand i skattesager eller Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010, skal udskydelse af beskattningen efter forslaget til § 6 D, stk. 1, være betinget af, at der over for skatteforvaltningen stilles betryggende sikkerhed for den udskudte beskattning. Sikkerheden skal stå i passende forhold til skatten af den udskudte avance og kan stilles i form af aktier og obligationer, der er optaget til handel på et reguleret marked, bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed.

Har ejeren hjemsted i et land, der er omfattet af ovennævnte overenskomst eller direktiv, og flytter ejeren efterfølgende til et land, der ikke er omfattet af overenskomsten eller direktivet, bortfalder

henstanden ifølge forslaget, medmindre der stilles betryggende sikkerhed. Har ejeren hjemsted i et land, der ikke er omfattet af overenskomsten eller direktivet, og flytter ejeren efterfølgende til et land, der er omfattet af overenskomsten eller direktivet, foreslås det, at den stillede sikkerhed skal frigives efter anmodning.

I *stk. 8* foreslås det, hvorledes reglerne finder anvendelse på udenlandske ejendomme. Som udgangspunkt er anvendelse af reglerne om udskydelse af beskatningen betinget af, at den faste ejendom ikke er beliggende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland.

Hvis ejeren på afståelsestidspunktet er skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1, selskabsskattelovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1 uden at være hjemmehørende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, vil reglerne dog ifølge forslaget kunne anvendes, når den faste ejendom er beliggende i en stat, der er medlem af EU/EØS, på Færøerne eller i Grønland, forudsat at den fremmede stat, Færøerne eller Grønland udveksler oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager.

I *stk. 9* foreslås det, at den skattepligtige kan få henstand med betaling af skatten af ejendomsavance, der følger af beskatningen efter *stk. 3, nr. 4*. Det er en betingelse, at den skattepligtige er skattemæssig hjemmehørende i et land, der er medlem af EU/EØS, Færøerne eller Grønland, når den fremmede stat, Færøerne eller Grønland udveksler oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. Henstanden gives i form af en afdragsordning.

I *stk. 10* foreslås det, at der ved henstand skal etableres en henstandssaldo, der udgøres af den beregnede skat af den udskudte ejendomsavance, der er medregnet efter *stk. 3, nr. 4*.

I *stk. 11* foreslås det, at personer skal afdrage henstandsbeløbet i de resterende år af den periode, som beskatningen er valgt fordelt over. Afdraget opgøres som skatteværdien af den ejendomsavance, som skulle have været medregnet i det pågældende indkomstår. Skatteværdien beregnes efter reglerne for skattepligtige med fast driftssted i Danmark. Den resterende henstandssaldo forfalder dog helt eller delvist til betaling senest i de tilfælde, der er omfattet af *stk. 3, nr. 1-3*.

Reglerne i kildeskattelovens § 73 B, *stk. 7 og 8*, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til fristen for betaling af afdrag og forrentning af henstandssaldoen. Dette svarer til de almindeligt gældende regler for personers betaling og forrentning ved henstand med exitskat.

I *stk. 12* foreslås det, at selskaber m.v. skal afdrage henstandsbeløbet over de første 5 indkomstår efter skattepligtsophøret med 1/5 af det henstandsbeløb, der udgjorde henstandssaldoen ved henstandssaldoens etablering. Dog forfalder den resterende henstandssaldo helt eller delvist til betaling senest i de tilfælde, der er omfattet af *stk. 3, nr. 1-3*.

Endvidere foreslås det, at reglerne i selskabsskattelovens § 26, *stk. 6 og 7*, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til fristen for betaling af afdrag og forrentning af henstandssaldoen. Dette svarer til de almindeligt gældende regler for selskabers betaling og forrentning ved henstand med exitskat.

I *stk. 13* foreslås det, at henstand er betinget af, at der gives oplysninger efter skattekontrollovens § 2 for hvert år, hvor der er en positiv henstandssaldo. Samtidig med afgivelsen af disse oplysninger skal der gives oplysninger om de forhold i *stk. 3, nr. 1-3*, der medfører forfald af henstandsbeløbet, og oplysning om i hvilket land sælgeren er skattemæssigt hjemmehørende ultimo indkomståret. Afgives oplysningerne efter skattekontrollovens § 2 ikke rettidigt, bortfalder henstanden, og det beløb, der står på henstandssaldoen, forfalder til betaling. Skatteforvaltningen kan se bort fra overskridelse af oplysningsfristen.

Dette svarer til de almindeligt gældende betingelser for personer og selskabers oplysningsforpligtelser ved henstand med exitsskat efter kildeskatteloven henholdsvis selskabsskatteloven.

Til § 2

Til nr. 1

Efter ligningslovens § 7, nr. 22, kan der fra en godkendt fond, stiftelse, forening m.v., hvis formål er at støtte socialt eller sygdomsbekæmpende arbejde, skattefrit modtages ydelser på op til 10.000 kr. inden for et kalenderår. Ydelser, der overstiger 10.000 kr. inden for et kalenderår, medregnes til den skattepligtige indkomst med den del af værdien, der overstiger 10.000 kr. Årets ydelser fra forskellige fonde, stiftelser og foreninger m.v. sammenlægges som udgangspunkt ikke, dvs. en person kan skattefrit modtage ydelser på i alt mere end 10.000 kr. inden for et kalenderår, når ydelserne fra den enkelte fond m.v. ikke overstiger 10.000 kr. inden for et kalenderår.

Det foreslås ved ændring af ligningslovens § 7, nr. 22, at det skattefrie bundfradrag i ligningslovens § 7, nr. 22, forhøjes til et grundbeløb på 13.000 kr. (2010-niveau), der reguleres efter personskattelovens § 20, dvs. i takt med indkomstudviklingen. Det indebærer, at bundfradraget i 2019 efter forslaget vil være 14.600 kr.

Regulering efter personskattelovens § 20 sker ved, at bundfradraget, der i lovgivningen er fastsat som et grundbeløb angivet i 2010-niveau, opreguleres svarende til et beregnet reguleringstal for det aktuelle år i forhold til niveau 100,0 for 2010. Bundfradraget fastsættes således som et grundbeløb på 13.000 kr. (2010-niveau), hvilket svarer til 14.600 kr. i 2019.

Der henvises herudover til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til § 3

Til nr. 1

Efter skatteindberetningslovens § 56, stk. 1, skal den, der som led i sin virksomhed er indberetningspligtig efter loven, opbevare grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning skal indberettes. Opbevaringen skal ske efter bogføringslovens regler om opbevaring af regnskabsmateriale.

Efter bogføringslovens § 10, stk. 1, skal regnskabsmaterialet opbevares i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, materialet vedrører.

OECD's fælles indberetningsstandard kræver, at jurisdiktionerne har regler om, at de indberettende

finansielle institutter skal føre fortegnelser over, hvilke foranstaltninger de har foretaget, og over de beviser, der har været benyttet i forbindelse med udførelsen af due diligence-procedurene til identifikation af indberetningspligtige finansielle konti efter standarden. Sådanne fortegnelser skal være til rådighed i en tilstrækkelig lang periode og under alle omstændigheder i en periode på mindst 5 år efter udløbet af den frist, inden for hvilken det indberettende finansielle institut skal indberette de oplysninger, der skal indberettes i henhold til standarden. Dette fremgår af pkt. 7 i OECD's kommentarer til sektion IX i den fælles indberetningsstandard, offentliggjort i "Standard for Automatic Exchange of Financial Account Information in Tax Matters".

Efter OECD's standard skal det materiale, der ligger til grundlag for indberetningen, herunder de due diligence-procedurer, der har været gennemført for at identificere de finansielle konti, som skal indberettes, således opbevares i 5 år fra udløbet af indberetningsfristen. Efter § 107 i bekendtgørelse nr. 1316 af 20. november 2015 om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet er indberetningsfristen den 1. maj i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører. Er den 1. maj en lørdag, søndag eller helligdag, er fristen den nærmest følgende hverdag.

F.eks. var fristen for indberetningen vedrørende kalenderåret 2016 den 1. maj 2017. Dermed skal opbevaringsfristen for grundlaget for indberetningen efter OECD's standard tidligst udløbe den 1. maj 2022.

Efter de danske regler udløber opbevaringsfristen 5 år efter udløbet af det regnskabsår, materialet vedrører. Har det indberettende finansielle institut kalenderåret som regnskabsår, indebærer det, at opbevaringsperioden for f.eks. grundlaget for indberetningen vedrørende kalenderåret 2016 udløber den 31. december 2021.

I forbindelse med en gennemgang af den danske implementering af OECD's fælles indberetningsstandard har Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes på denne baggrund påtalt, at den danske lovgivning vedrørende opbevaringsfristen ikke lever op til OECD's standard.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt 3. pkt. i skatteindberetningslovens § 56, stk. 1, hvorefter grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 22, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning er indberetningspligtig, skal opbevares i 5 år regnet fra udløbet af indberetningsfristen efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 22.

Skatteindberetningslovens § 22 er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 769 af 25. juni 2014 om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til USA og bekendtgørelse nr. 1316 af 20. november 2015 om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet.

Efter forslaget skal det materiale, der har dannet grundlaget for indberetningen efter disse to bekendtgørelser, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning skal indberettes, opbevares i mindst 5 år efter udløbet af indberetningsfristen efter bekendtgørelserne. Fristen er den 1. maj i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører. Er den 1. maj en lørdag, søndag eller helligdag, er fristen den nærmest følgende hverdag. Tilsvarende skal det materiale, der har dannet grundlag for afgørelsen af, om en given finansiell konto er indberetningspligtig, opbevares i samme peri-

ode. Dette materiale dækker over det, der er anvendt ved procedurerne til identifikation af indberetningspligtige konti efter bekendtgørelserne.

Ændringerne sikrer, at Danmark lever op til de internationale standarder på området.

Til § 4

Til nr. 1

Efter sømandsbeskatningslovens § 3, stk. 1, kan søfolk, som uden for begrænset fart erhverver lønindkomst ved arbejde om bord på danske eller udenlandske skibe, fradrage et beløb på 56.900 kr. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Ved et dansk skib forstås som udgangspunkt et skib, der er registreret med hjemsted her i landet med en bruttotonnage på 20 ton eller derover, og som udelukkende anvendes til erhvervsmæssig befordring af passagerer eller gods, som bugser- og bjærgningsfartøj eller som kabellægningsfartøj, jf. sømandsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 1. Ved et udenlandsk skib forstås et skib med en bruttotonnage på 20 ton eller derover, som udelukkende anvendes til erhvervsmæssig befordring af passagerer eller gods, som bugser- og bjærgningsfartøj eller som kabellægningsfartøj, og som ikke anses for et dansk skib, jf. sømandsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 2.

Herudover finder sømandsfradraget anvendelse ved arbejde om bord på stenfiskerfartøjer, herunder sandsugere, jf. sømandsbeskatningslovens § 3, stk. 2, ved arbejde om bord på skibe og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udvinding af kulbrinter uden for dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde, samt ved arbejde om bord på skole- og øvelsesskibe, jf. sømandsbeskatningslovens § 3, stk. 4.

Det er i medfør af sømandsbeskatningslovens § 3, stk. 5, en betingelse for at anvende sømandsfradraget, at fartøjet eller installationen, som arbejdet udføres om bord på, er registreret med hjemsted i Danmark eller en anden EU-/EØS-medlemsstat.

Har skibet en bruttotonnage på 500 tons eller derover, udgør fradraget 105.000 kr. Dette gælder dog ikke, hvis skibet anvendes til regelmæssig passagersejls mellem havne i EU-medlemsstater, jf. sømandsbeskatningslovens § 3, stk. 1. Det forhøjede sømandsfradrag finder heller ikke anvendelse ved arbejde om bord på stenfiskerfartøjer, herunder sandsugere.

Det er en betingelse for sømandsfradrag, herunder det forhøjede sømandsfradrag, at forhyringsvilkårene for den enkelte sømand svarer til, hvad der sædvanligvis gælder for søfolk, jf. sømandsbeskatningslovens § 3, stk. 3. Sømandsfradraget træder i stedet for andre lønmodtagerfradrag, som f.eks. fradrag for fagforeningskontingent, A-kassebidrag og befordring. Endvidere kan søfolk, som kan foretage sømandsfradrag, ikke anvende de særlige regler om fradrag for rejseudgifter i forbindelse med arbejdet efter ligningslovens § 9 A, stk. 1-9, jf. sømandsbeskatningslovens § 4.

Det er fastslået af Højesteret i SKM2009.99.HR, at definitionen af danske skibe i sømandsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 1, skal fortolkes snævert, idet der efter bestemmelsens ordlyd stilles krav om, at skibet udelukkende anvendes til erhvervsmæssig befordring af passagerer eller gods eller som bugser- og bjærgningsfartøj. I forlængelse heraf fandt Landsskatteretten i SKM2016.149.LSR,

at et skib, som anvendes og er indrettet til forskning og havundersøgelser, ikke kunne anses for *udelukkende* at blive anvendt til befordring af passagerer eller gods, hvorfor skibet ikke kunne betegnes som et dansk skib omfattet af sømandsbeskatningsloven. Landsskatteretten fandt endvidere, at opregningen af skibe i sømandsbeskatningslovens § 2 er udtømmende, og at det således kan slutes modsætningsvist, at forsknings- og havundersøgelsesskibe ikke er omfattet af bestemmelsen. Søfolk, der arbejder om bord på forsknings- og havundersøgelsesskibe, er derfor ikke berettiget til sømandsfradrag efter sømandsbeskatningslovens § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 1 eller 2, modsætningsvist.

Det foreslås, at sømandsfradraget udvides til søfolk, som uden for begrænset fart erhverver lønindkomst ved arbejde om bord på forsknings- og havundersøgelsesskibe. Ved forsknings- og havundersøgelsesskibe skal i almindelighed forstås skibe, som anvendes til at transportere forskere m.v. fra havn til forskellige punkter på havet eller mellem forskellige punkter på havet med henblik på, at forskerne kan foretage diverse undersøgelser ude på havet.

Formålet med den foreslåede ændring er at sidestille søfolk, der arbejder om bord på forsknings- og havundersøgelsesskibe, med søfolk, som arbejder om bord på traditionelle fragtskibe, dvs. skibe, som udelukkende anvendes til erhvervsmæssig befordring af passagerer eller gods. Forsknings- og havundersøgelsesskibe kan drives som kommerciel forretning og har mange ligheder med de traditionelle fragtskibe, idet skibene er omfattet af de samme regler, som f.eks. den maritime arbejdskonvention (MLC), og skal leve op til de samme internationale standarder, som bl.a. fastsættes af FN og EU. Hertil kommer, at forsknings- og havundersøgelsesskibe på samme måde som traditionelle fragtskibe udsættes for hård international konkurrence med risiko for udflagning til tredjelande.

Hertil kommer, at der ikke findes særlige regler for registrering af forsknings- og havundersøgelsesskibe i danske skibsregistre. Det vil derfor være skibsanvendelsen, som er afgørende for, om et skib kan anses for at være et forsknings- eller havundersøgelsesskib. Skibene vil ofte være multifunktionelle med stor fleksibilitet i indretning og udrustning. Det skyldes, at der kan være store variationer i skibenes arbejdsopgaver, som kan bestå af forskning i relation til havets fysiske, kemiske, geologiske og biologiske egenskaber, i menneskets udnyttelse og påvirkning af havet, herunder klimaændringer og klimatilpasning, havet som mineral- og fødevareressource, som recipient, transportvej, energikilde og som rekreativt område m.v.

Aktiviteter, som udføres af forsknings- og havundersøgelsesskibe, kan i visse tilfælde være omfattet af udvidelsen af DIS-ordningen, som blev indført ved lov nr. 359 af 29. april 2018, hvis undersøgelserne f.eks. indgår som en del af et konstruktionsprojekt, herunder opførelse af olieinstallationer, vindmølleparker eller andre offshore installationer, jf. sømandsbeskatningslovens § 5, stk. 3. Den foreslåede udvidelse af sømandsfradraget er derfor målrettet søfolk, som ikke kan omfattes af DIS-ordningen. Forslaget har således ingen betydning for vurderingen af aktiviteter, der kan omfattes af DIS-ordningen og/eller tonnageskatteordningen.

Forslaget vil både få betydning for fuldt skattepligtige og begrænset skattepligtige søfolk, som er berettiget til sømandsfradrag. En sømand, der er fuldt skattepligtig til Danmark, har typisk bopæl i Danmark, jf. kildeskattelovens § 1. En fuldt skattepligtig sømand vil efter forslaget kunne få sømandsfradrag ved arbejde om bord på et forsknings- eller havundersøgelsesskib, der er registreret med hjemsted i Danmark eller en anden EU/EØS-medlemsstat. En begrænset skattepligtig sømand har typisk bopæl i udlandet og vil efter forslaget kunne få sømandsfradrag, såfremt vedkommende erhverver lønindkomst ved arbejde om bord på et forsknings- eller havundersøgelsesskib,

som er registreret med hjemsted i Danmark eller et skib, der kan sidestilles hermed, dvs. et forsknings- eller havundersøgelsesskib med hjemsted på Færøerne, i Grønland eller i udlandet, såfremt det uden besætning overtages til befragtning af et dansk rederi (bareboat-charter), jf. kildeskattelovens § 2, stk. 2.

På samme måde, som det er tilfældet for traditionelle fragtskibe, vil det være en betingelse for at anvende sømandsfradraget, herunder det forhøjede sømandsfradrag, på forsknings- og havundersøgelsesskibe, at der i henhold til sømandsbeskatningslovens § 2, stk. 1, er tale om erhvervsmæssig transport af forskere og/eller deres udstyr, som foretages uden for begrænset fart, jf. sømandsbeskatningslovens § 3, stk. 1, og at forhyringsvilkårene for den enkelte sømand svarer til, hvad der sædvanligvis gælder for søfolk, jf. sømandsbeskatningslovens § 3, stk. 3.

Til nr. 2

Når de respektive, foreskrevne betingelser er opfyldt, kan sømandsfradraget anvendes af søfolk, der arbejder om bord på danske og udenlandske skibe, jf. sømandsbeskatningslovens § 3, stk. 1, søfolk, der arbejder om bord på stenfiskerfartøjer, herunder sandsugere, jf. § 3, stk. 2, og søfolk, der arbejder om bord på skibe og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udvinding af kulbrinter, samt ved arbejde om bord på skole- og øvelsesskibe, jf. § 3, stk. 4.

Det følger af sømandsbeskatningslovens § 3, stk. 5, at det er en betingelse for sømandsfradrag efter stk. 1, 2 eller 4, at fartøjet eller installationen er registreret med hjemsted her i landet eller i en anden EU- eller EØS-medlemsstat. Betingelsen er indført ved lov nr. 359 af 29. april 2018 for at sikre overensstemmelse med EU's maritime retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren, som foreskriver, at der som udgangspunkt kun kan gives støtte til skibe, som er registreret med hjemsted i EU/EØS.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 4, nr. 2, at den foreslåede udvidelse af sømandsfradraget til søfolk om bord på forsknings- og havundersøgelsesskibe alene skal gælde for skibe, der er registreret med hjemsted i Danmark eller en anden EU/EØS-medlemsstat for at sikre overholdelse af EU-retten.

Til § 5

Bestemmelsen i § 3, stk. 2, 1. pkt., i lov nr. 1886 af 29. december 2015, som ændret ved § 5, nr. 1, i lov nr. 359 af 29. april 2018, medfører, at den udvidelse af tonnageskatteordningen med en række specialskibsaktiviteter, der blev vedtaget ved førstnævnte lov, vil få virkning fra og med indkomståret 2016. Bestemmelsen er endnu ikke trådt i kraft, idet skatteministerens udnyttelse af bemyndigelsen efter § 3, stk. 1, i lov nr. 1886 af 29. december 2015 til at sætte de nye regler i kraft har afventet Kommissionens godkendelse af udvidelsen.

Bestemmelsen i § 3, stk. 2, 2. pkt., i lov nr. 1886 af 29. december 2015, som blev indsat ved § 5, nr. 2, i lov nr. 359 af 29. april 2018, medfører, at den særlige undtagelsesbestemmelse i sømandsbeskatningslovens § 5 b – hvorefter rederier med de specialskibsaktiviteter, der ved førstnævnte lov fik adgang til tonnageskatteordningen, ikke kan anvende DIS-ordningen på de beskæftigede søfolk – vil få virkning fra og med indkomståret 2016 og til og med indkomståret 2018. Bestemmelsen er endnu ikke sat i kraft af skatteministeren.

Ved afgørelse af 12. oktober 2018 (sag SA.45300 (2016/N)) har Europa-Kommissionen (Kommissionen) godkendt udvidelsen af tonnageskatteordningen, idet Kommissionen dog har forudsat, at udvidelsen alene vil få virkning fra den 1. januar 2017. Kommissionen har endnu ikke godkendt, at DIS-ordningen tilsvarende udvides med virkning fra og med indkomståret 2019.

Det foreslås på den baggrund, at § 3, stk. 2, 1. pkt., i lov nr. 1886 af 29. december 2015, som ændret ved § 5, nr. 1, i lov nr. 359 af 29. april 2018, affattes således, at udvidelsen af tonnageskatteordningen vil få virkning for indkomstår, der begynder den 1. januar 2017 eller senere.

Det foreslås desuden, at § 3, stk. 2, 2. pkt., affattes således, at den særlige undtagelsesbestemmelse i sømandsbeskatningslovens § 5 b, alene vil finde anvendelse fra og med indkomstår, der begynder den 1. januar 2017, og til og med indkomståret 2018, da DIS-ordningen fra og med indkomståret 2019 vil kunne anvendes på de søfolk, der arbejder om bord på skibe med de aktiviteter, der fra 2017 har fået adgang til tonnageskatteordningen.

Da udvidelsen af tonnageskatteordningen – når den er sat i kraft af skatteministeren – vil få virkning tilbage i tid, vil rederier, der for indkomstår, der begynder den 1. januar 2017 eller senere, har selv-angivet efter de dagældende regler, kunne anmode om at få genoptaget deres skatteansættelse for det eller de pågældende indkomstår. De nærmere retningslinjer herfor vil blive fastlagt i et styresignal, der udstedes af Skatteforvaltningen.

Til § 6

Bestemmelsen i § 5 i lov nr. 359 af 29. april 2018 medfører, at den særlige undtagelsesbestemmelse i sømandsbeskatningslovens § 5 b, der blev indsat ved lov nr. 1886 af 29. december 2015, og som indebærer, at rederier med de specialskebsaktiviteter, der ved sidstnævntes lov fik adgang til tonnageskatteordningen, ikke kan anvende DIS-ordningen på de beskæftigede søfolk, vil få virkning fra og med indkomståret 2016 og til og med indkomståret 2018. Hverken den nævnte § 5 eller bestemmelserne i lov nr. 1886 af 29. december 2015 er endnu sat i kraft af skatteministeren.

Ved § 5 i nærværende lovforslag er det på baggrund af Europa-Kommissionens afgørelse af 12. oktober 2018 foreslået, at udvidelsen af tonnageskatteordningen med de ovennævnte specialskebsaktiviteter skal have virkning for indkomstår, der begynder den 1. januar 2017 eller senere. Det foreslås desuden, at den særlige undtagelsesbestemmelse i sømandsbeskatningslovens § 5 b i overensstemmelse hermed vil finde anvendelse fra og med indkomstår, der begynder den 1. januar 2017, og til og med indkomståret 2018.

Det foreslås på baggrund heraf, at § 5 i lov nr. 359 af 29. april 2018 ophæves.

Til § 7

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2019, jf. dog stk. 2. Det betyder, at lovens § 3 om opbevaringsfrist for oplysninger, der har dannet grundlaget for indberetninger om finansielle konti med tilknytning til udlandet, træder i kraft den 1. juli 2019.

Ikrafttrædelsestidspunktet er i overensstemmelse med regeringens målsætning om, at ny lovgivning,

der har virkning for erhvervslivet, skal træde i kraft enten den 1. juli eller den 1. januar.

Det foreslås i *stk. 2*, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 4, dvs. den del af loven, der vedrører udvidelsen af sømandsfradraget. Baggrunden for dette er, at der er tale om en ændring af en eksisterende statsstøtteordning. Sådanne ændringer skal ifølge EUF-Traktaten godkendes af Kommissionen, inden de kan træde i kraft. Endvidere foreslås det, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens §§ 5 og 6. Baggrunden for dette er, at ændringen af virkningstidspunktbestemmelsen i lov nr. 1886 af 29. december 2015 bør sættes i kraft hurtigst muligt efter vedtagelsen, idet ændringen som følge af Kommissionens afgørelse af 12. oktober 2018 er en forudsætning for, at skatteministeren derefter kan sætte udvidelsen af tonnageskatteordningen ved lov nr. 1886 af 29. december 2015 i kraft. Hvis ændringen af virkningstidspunktbestemmelsen og udvidelsen af tonnageskatteordningen først træder i kraft den 1. juli 2019, vil en række rederier med specialskebsaktiviteter skulle indgive oplysningsskema for indkomståret 2018 efter gældende regler og derefter skulle anmode om genoptagelse af skatteansættelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at § 1, nr. 1, har virkning for afståelse af fast ejendom, der sker den 1. januar 2020 eller senere.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 2, nr. 1, hvorefter bundfradraget i ligningslovens § 7, nr. 22, forhøjes fra 10.000 kr. til et grundbeløb på 13.000 (2010-niveau), har virkning for ydelser, der modtages fra og med den 1. januar 2019, hvor det skattefrie bundfradrag vil være på 14.600 kr.

Det foreslås i *stk. 5*, at udvidelsen af sømandsfradraget har virkning fra og med indkomståret 2020. Det er en forudsætning, at Kommissionen godkender udvidelsen som forenelig statsstøtte, jf. *stk. 2*.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I ejendomsavancebeskatningsloven, jf. lov-
bekendtgørelse nr. 1200 af 30. september
2013, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 278
af 17. april 2018, foretages følgende æn-
dring:

1. Efter § 6 C indsættes:

»§ 6 D. Afstår den skattepligtige en ejendom,
der er omfattet af lovens regler, med undta-
gelse af ejendomme, der er omfattet af § 8,
og indgår der i afståelsesvederlaget en for-
dring mod erhververen med pant i den over-
dragne ejendom (sælgerpantebrev), kan den
skattepligtige vælge at medregne fortjeneste
efter § 6 med lige store beløb ved opgørelsen
af den skattepligtige indkomst i de indtil 10
nærmest efterfølgende indkomstår. 1. pkt.
gælder dog ikke ved overdragelse mellem
parter, der er forbundne som anført i lig-
ningslovens § 2.

Stk. 2. Den del af fortjenesten, der vælges
beskattet efter stk. 1, kan ikke overstige 10
pct. af den kontante afståelsessum for ejen-
dommen. Sælgerpantebrevet skal udstedes
med en kontant værdi på mindst det beløb,
der vælges beskattet efter stk. 1. Sælgerpan-
tebrevets løbetid skal mindst svare til den pe-
riode, som beskatningen efter stk. 1 vælges
fordelt over, og afdrag på hovedstolen må
ikke forfalde hurtigere end med lige store år-
lige beløb.

Stk. 3. Uanset stk. 1 skal en eventuel reste-
rende udskudt ejendomsavance medregnes

ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i følgende tilfælde:

- 1) Ved hel eller delvis afståelse af ejendommen eller hvis ejendommen helt eller delvist ikke længere anvendes erhvervsmæssigt. Beløbet opgøres som den andel af den resterende ejendomsavance, der forholdsmæssigt svarer til forholdet mellem handelsværdien af den del af ejendommen, der er afstået henholdsvis ikke længere anvendes erhvervsmæssigt, og hele ejendommens handelsværdi umiddelbart før overdragelsen henholdsvis den ændrede anvendelse.
- 2) Ved hel eller delvis afståelse eller indfrielse af sælgerpantebrevet. Beløbet opgøres som den andel af den resterende ejendomsavance, der svarer til den forholdsmæssige del af restgælden, der er afstået, henholdsvis den forholdsmæssige del af restgælden, der er indfriet.
- 3) Ved sælgerens død.
- 4) Ved ophør af sælgerens skattepligt, jf. kildeskattelovens § 10 eller selskabsskattelovens § 5, stk. 7. Den skattepligtige kan få henstand med betaling af skatten, jf. stk. 9.

Stk. 4. Beskatning efter stk. 1 kan alene vælges for fortjeneste, der vedrører den del af den afståede ejendom, som blev anvendt erhvervsmæssigt i overdragerens eller dennes samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, og som anvendes erhvervsmæssigt i erhververens eller dennes samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed i den periode, som beskattningen af den udskudte ejendomsavance er valgt fordelt over. Udlejning af fast ejendom anses ikke for erhvervsvirksomhed. Endvidere anses den del af den afståede ejendom, som udgør boligdel, ikke for anvendt erhvervsmæssigt.

Stk. 5. Uanset stk. 4 anses udlejning af fast ejendom til et selskab, hvori ejeren af den faste ejendom eller dennes ægtefælle direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse,

for erhvervsmæssig virksomhed, når den bestemmende indflydelse i selskabet samtidig overdrages til erhververen af ejendommen. Det er en betingelse, at selskabet anvender ejendommen erhvervsmæssigt, jf. stk. 4. Ved bestemmende indflydelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne.

Stk. 6. Den skattepligtige skal senest ved rettidig afgivelse af oplysninger, jf. skattekontrollovens § 2, for det indkomstår, hvori ejendommen er afstået, oplyse told og skatteforvaltningen om valget af beskatning efter stk. 1. Meddelelsen skal være vedlagt en kopi af det modtagne sælgerpantebrev og en opgørelse af den skattepligtige fortjeneste, jf. § 6. Meddelelsen skal endvidere indeholde oplysning om den fortjeneste, der vælges medregnet i efterfølgende indkomstår, det årlige beløb og antallet af år fortjenesten vælges medregnet over.

Stk. 7. Er ejeren på tidspunktet for afståelsen af ejendommen skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 5, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, og har denne hjemsted i et land, der ikke er omfattet af overenskomst af 7. december 1989 mellem de nordiske lande om bistand i skattesager eller Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 er anvendelsen af stk. 1 betinget af, at der over for told- og skatteforvaltningen stilles betryggende sikkerhed for den udskudte beskatning efter stk. 1. Sikkerheden skal stå i passende forhold til skatten af den udskudte avance og kan stilles i form af aktier, obligationer, der er optaget til handel på et reguleret marked, bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed. Har ejeren hjemsted i et land, der er omfattet af overenskomsten eller direktivet nævnt i 1. pkt., og flytter ejeren efterfølgende til et land, der ikke er omfattet af nævnte overenskomst eller direktiv, skal den resterende udskudte ejendomsavance medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, medmindre der stilles betryg-

gende sikkerhed, jf. 2. pkt. Har ejeren hjemsted i et land, der ikke er omfattet af overenskomsten eller direktivet nævnt i 1. pkt., og flytter personen efterfølgende til et land, der er omfattet af nævnte overenskomst eller direktiv, frigives den stillede sikkerhed efter anmodning.

Stk. 8. Anvendelse af reglerne i stk. 1 er betinget af, at den faste ejendom ikke er beliggende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland. Hvis ejeren på afståelsestidspunktet er skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1, selskabsskattelovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1 uden at være hjemmehørende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, kan reglerne i stk. 1 dog anvendes, når den faste ejendom er beliggende i en stat, der er medlem af EU/EØS, på Færøerne eller i Grønland. Det er en betingelse, at den fremmede stat, Færøerne eller Grønland udveksler oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager.

Stk. 9. Den skattepligtige kan få henstand med betaling af skatten af ejendomsavance, der følger af beskatningen efter stk. 3, nr. 4, når den skattepligtige er skattemæssig hjemmehørende i et land, der er medlem af EU/EØS, Færøerne eller Grønland, når den fremmede stat, Færøerne eller Grønland udveksler oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager.

Stk. 10. Ved henstand efter stk. 9 etableres en henstandssaldo, der udgøres af den beregnede skat af den udskudte ejendomsavance efter stk. 3, nr. 4.

Stk. 11. For personer afdrages henstandsbeløbet i de resterende år af den periode, som beskatningen er valgt fordelt over. Afdraget opgøres som skatteværdien af den ejendomsavance, som skulle have været medregnet i

det pågældende indkomstår. Skatteværdien beregnes efter reglerne for skattepligtige med fast driftssted i Danmark. Den resterende henstandssaldo forfalder dog helt eller delvist til betaling senest i de tilfælde, der er omfattet af stk. 3, nr. 1-3. Reglerne i kilde-skatteovens § 73 B, stk. 7 og 8, finder tilsvarende med hensyn til fristen for betaling af afdrag og forrentning af henstandssaldoen. Stk. 12. For selskaber m.v. afdrages henstandsbeløbet over de første 5 indkomståret efter skattepligtsophøret med 1/5 af det henstandsbeløb, der udgjorde henstandssaldoen ved henstandssaldoens etablering. Den resterende henstandssaldo forfalder helt eller delvist til betaling senest i de tilfælde, der er omfattet af stk. 3, nr. 1-3. Reglerne i selskabsskatteovens § 26, stk. 6 og 7, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til fristen for betaling af afdrag og forrentning af henstandssaldoen.

Stk. 13. Henstand er betinget af, at der gives oplysninger efter skattekontrollovens § 2 for hvert år, hvor der er en positiv henstandssaldo. Samtidig med afgivelsen af disse oplysninger skal der gives oplysninger om de forhold i stk. 3, nr. 1-3, der medfører forfald af henstandsbeløbet, og oplysning om i hvilket land sælgeren er skattemæssigt hjemmehørende ultimo indkomståret. Afgives oplysningerne efter skattekontrollovens § 2 ikke rettidigt, bortfalder henstanden, og det beløb, der står på henstandssaldoen, forfalder til betaling. Told- og skatteforvaltningen kan se bort fra overskridelse af oplysningsfristen.«

§ 2

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 66 af 22. januar 2019, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 1729 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:
1)-21) ---

1. I § 7, nr. 22, 2. pkt. ændres »10.000 kr. inden« til: »et grundbeløb på 13.000 kr. (2010-niveau) inden«, »overstiger 10.000 kr.« ændres til: »overstiger grundbeløbet« og efter 2.

22) Ydelser til en person fra en fond, stiftelse, forening m.v., som er godkendt af told- og skatteforvaltningen, og hvis formål er at støtte socialt eller sygdomsbekæmpende arbejde. Ydelser fra en fond m.v., der overstiger 10.000 kr. inden for et kalenderår, medregnes dog til den skattepligtige indkomst med den del af værdien, der overstiger 10.000 kr. Told- og skatteforvaltningen offentliggør hvert år en liste over de fonde, stiftelser, foreninger m.v., som er blevet godkendt. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte en frist for, hvornår en ansøgning m.v. om godkendelse senest skal være modtaget, for at fonden, stiftelsen, foreningen m.v. kan optages på listen for det pågældende år.

pkt. indsættes som nyt punktum:

»Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20.«

§ 3

I skatteindberetningsloven, lov nr. 1536 af 19. december 2017, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1727 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

§ 56. Den, der som led i sin virksomhed er indberetningspligtig efter denne lov, skal opbevare grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning er indberetningspligtig. Opbevaringen skal ske efter bogføringslovens regler om opbevaring af regnskabsmateriale. Er den indberetningspligtige i øvrigt bogføringspligtig, og indgår de oplysninger, der skal indberettes, i den bogføringspligtiges regnskab, skal regnskabet tilrettelægges således, at de indberettede oplysninger kan afstemmes med regnskabsføringen.

Stk. 2-5. ---

1. I § 56, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes efter regler udstedt i medfør af § 22, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning er indberetningspligtig, skal dog opbevares i 5 år regnet fra udløbet af indberetningsfristen efter regler udstedt i medfør af § 22.«

§ 4

I sømandsbeskatningsloven, lov nr. 386 af 27. maj 2005, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 622 af 14. juni 2011 og senest ved § 3 i lov nr. 359 af 29. april 2018, foretages følgende ændringer:

§ 3. Personer, som uden for begrænset fart erhverver lønindkomst ved arbejde om bord på danske eller udenlandske skibe, kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage et beløb på 56.900 kr. Har skibet en bruttotonnage på 500 t eller derover, udgør fradraget efter 1. pkt. 105.000 kr., medmindre skibet anvendes til regelmæssig passagersejls mellem havne i EU-medlemsstater.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Har en person kun lønindtægt som nævnt i stk. 1 eller stk. 2 i en del af året, eller er der tale om ansættelse på deltid, nedsættes fradraget forholdsmæssigt. Det er en betingelse for fradrag, at forhyringsvilkårene for den pågældende svarer til, hvad der sædvanligvis gælder for søfolk.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Det er en betingelse for fradrag efter stk. 1, 2 eller 4, at fartøjet eller installationen er registreret med hjemsted her i landet eller i en anden EU- eller EØS-medlemsstat.

1. I § 3 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:
»Stk. 5. Stk. 1 og 3 finder tilsvarende anvendelse for personer, som uden for begrænset fart erhverver lønindkomst ved arbejde om bord på forsknings- og havundersøgelsesskibe.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

2. I § 3, *stk. 5*, som bliver stk. 6, ændres »stk. 1, 2 eller 4« til: »stk. 1, 2, 4 eller 5«.

§ 5

I lov nr. 1886 af 29. december 2015 om ændring af tonnageskatteloven og sømandsbeskatningsloven, som ændret ved § 5 i lov nr. 359 af 29. april 2018, foretages følgende ændring:

§ 3. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Loven har virkning fra og med indkomståret 2016, jf. dog 2. pkt. § 2, nr. 2, har virkning fra og med indkomståret 2016 til og med indkomståret 2018.

1. § 3, *stk. 2*, affattes således:

»Stk. 2. Loven har virkning for indkomstår, der begynder den 1. januar 2017 eller senere, jf. dog 2. pkt. § 2, nr. 2, har virkning til og med indkomståret 2018.«

§ 6

I lov nr. 359 af 29. april 2018 om ændring af kildeskatteloven, ligningsloven, sømandsbeskatningsloven og tinglysningsafgiftsloven (bedre vilkår for tildeling af medarbejderaktier, udvidelse af DIS-ordningen med søfolk,

der arbejder om bord på en række specialskibe, afskaffelse af registreringsafgiften for skibe i danske skibsregistre, ændret forrentning ved opkrævning af personers skat m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 5 ophæves.